

Собор Стемфордської Епархії

Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом

Служіння ближньому - Дияконія

Richard Pucher
20 квітня, 2013

Служіння ближньому - Дияконія

Доброго ранку!

Вітаю всіх на третій сесії Епархіального Собору "Жива Парафія - Місце зустрічі з Живим Христом".

Темою сьогоднішнього ранку є служіння ближньому. У своєму Пастирському Листі Блаженніший говорить про дияконію, що означає, служіння в любові чи «харитативну діяльність». Це служіння нашому ближньому впливає з наших коренів у Христі. Ісус говорить нам: "Люби ближнього свого, як себе самого." Бог створив людство, щоб любити один одного. Християнська доброта є способом життя. Блаженніший говорить, що Господь хоче, щоб ми відкрили наші очі на страждання світу, щоб ми могли навчитися по-справжньому любити і виражати Божу любов нашим ближнім, будучи уважними до них, через щире співчуття, підтримку, наші слова втіхи та розради, та, головне, через діла милосердя.

Папа Франциск на початку свого Папського Служіння у своїй проповіді просить нас бути "захисниками". Це означає поважати усі Божі творіння та середовище, в якому ми живемо. Це означає захист людей, вияв люблячої турботи усім та кожному, особливо дітям, старшим, потребуючим, тим, які часто є останніми про кого ми думаємо. Це означає турботу один про одного в наших сім'ях: чоловіки і дружини першими захищають своїх дітей, а самі діти, у відповідний час, захищають своїх батьків. Це означає, будівництво щирої дружби, в якій ми захищаємо один одного з довір'ям, повагою та добротою. Зрештою, все було покладено на наш захист, і всі ми - відповідальні за нього. "Будьте захисниками Божих дарів".

Я впевнений, що більшість з нас мали хороший сніданок цього ранку в нашому готелі, але чи знаєте ви, що один мільярд людей у світі страждає від голоду. Лише у цій країні вважається, що більше, ніж 17 мільйонів дітей борються з так званою продовольчою незахищеністю. Тобто, іншими словами, один із чотирьох дітей у цій країні не має можливості отримувати достатньо їжі, щоб вести здоровий спосіб життя.

Я впевнений, що кожен з нас сьогодні вранці був спроможним почистити зуби і випити води. Тим не менш, більш ніж 3,4 мільйони людей помирають щороку від браку води, санітарії та причин гігієни. Відсутність доступу до чистої води та санітарії є причиною смертності дітей, яка за кількістю дорівнює розбитим аеробусам кожні чотири години. Я впевнений, що кожен з нас мав добрий нічний відпочинок, і ми будемо мати можливість повернутися до своїх домівок цього вечора, але в 2010 році було підраховано, що більше, ніж 42 мільйони людей були переміщені внаслідок стихійних лих та 3 мільйони осіб внаслідок конфлікту.

Ми живемо в світі, який має багато екстремальних і насущних потреб. Ми також

живемо в світі, де стаємо чутливішими на ці потреби. Ці потреби включають нестачу харчів в усьому світі, зростання бідності у світі, нищення екології, брак води, переселення осіб в результаті громадянської та міжнародної війни, людей з фізичними та психічними вадами, і т.д., і т.д. і т.п. Дияконія - це серце нашої Церквної місії. Це - наш обов'язок і заклик до мобілізації народу Божого, та наближення Божої присутності до страждаючого людства.

Яків 2: 14-16

"Яка користь, мої брати, коли хтось каже, що має віру, але діл не має? Чи може його спасти віра? Коли брат або сестра будуть нагі й позбавлені оденного прожитку, і хто-небудь з вас до них скаже: "Йдіть собі з миром, грійтеся та годуйтеся і поїсти добре", і не дасть їм потрібного для тіла, то що це допоможе?"

Іншими словами, на нас лежить обов'язок допомогти у потребі тим, кому пощастило менше серед нас. Коли ми говоримо про "служіння ближньому", то перше питання, яке спадає на думку, це "навіщо?" Досліджуючи цю тему, я знайшов вірш, у якому ставиться таке ж питання.

Чому я повинен надати допомогу тому, кого
Я навіть не знаю?

Чому я повинен віддавати гроші
Для бездомного, щоб їх викинути?

Через те, що вони не мають праці
Чи повинен я допомогти дати їм їжу?

Якби я витрачав гроші на себе,
Чи можу я вважати себе грубим?

Тому що їх сорочки і джинси є поношені,
Чи повинен я дати їм одяг?

Чи мені варто турбуватися тим, що вони сумні,
І чи я повинен розділяти їхні біди?

Чи це матиме значення чи вони – похилого віку
І слабким є їхнє здоров'я?

Чи повинен я дбати про їхні проблеми
Або їхнє відчайдушне становище?

Чи мені слід піклуватися тим, чи вони
Спатимуть в ліжку сьогодні ввечері?

Чи повинен я намагатися надавати їм допомогу

У будь-якому випадку взагалі?

Якщо я піклююся про "свої" власні потреби, то
Чи моє мислення є обмеженим?

Відповідь:

Ти отримав допомогу від батьків
Коли з'явився на світ.

Хоча ти був безпомічний
Вони гарантували тобі твоє власне виживання

Ти не виконував жодної праці
Твоя Мати зробила все

Ти ніколи не зміг прогодувати себе
Ти був занадто малим

Тебе купали, а потім тепло одягали
Поряд з тобою був хтось здатний тебе захистити від усякого зла

Коли ти був голодний і кричав
Тебе люб'язно годували

Коли ти був ситим, тоді ти спав
У тебе не було страху чи жаху

Ти виростав від немовлята до більшої дитини
Ти потребував одягу

Тебе одягнули
З любов'ю, а не з ненавистю

На всіх етапах твого зростання
Багато твоїх потреб були задовільнені

БОГ дав нам життя
Набагато цінніше, ніж ми знаємо,

Що ми робимо, з тим, що отримали
В остаточному результаті буде виявлено.

Чи ми цінуємо Його дари?
Чи ми поведимося егоїстично, коли "ми" є благословенні?

Невже ми дійсно дбаємо про наших ближніх
Чи ми це тільки сповідуємо?

Служіння ближньому. Я знову себе запитую: «Чому мені слід це робити?»

Свята Тереза з Авіли пише: «Христос не має тіла».

Христос не має тіла, але ваше тіло,
Не має рук, а ні ніг на землі, але твої
очі, якими він дивиться
Співчутливо на світ
Твоїми ногами він іде чинити добро.
Твоїми руками Він благословляє весь світ
Твої руки, твої ноги,
Твої очі, ви є його тілом
Христос не має тіла тепер, але ваше тіло,
Не має рук, а ні ніг на землі, але твої
очі, якими він дивиться
Співчутливо на світ
Христос не має тепер тіла на землі, але твоє тіло.

Свята Тереза заявляє те, що у нас є засоби та обов'язок виконувати Велику Заповідь. Біблія говорить нам, що в Євангелії від Матея 22, Марка 12 і Луки 10, ця Велика Заповідь - це "Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом", а друга "Люби ближнього твого, як самого себе".

Щонеділі ми читали молитву за проведення Епархіального Собору просячи Господа: "Дай нам ласку у нашому житті іти слідом згідно із Словом Божим, та надихни нас іти слідами твоєї великої заповіді, щоб бути слугами потребуючим серед нас! "

Наступне питання, яке спадає мені на думку, це - "хто мій ближній?"

Відповідь можна знайти в Євангелії від Матея 25: 40. "І Цар, відповідаючи їм, скаже: істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з Моїх братів найменших – ви Мені зробили".

У євангелії від Луки 10: 25-37 розповідається нам історію про законовчителя, який став, щоб Його випробувати тай каже «Учителю, що мені робити, щоб вічне життя осягнути? " сказав Ісус сказав йому: "Що написано в законі? Як ви читали? Ісус дав йому відповідь:" Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, усією твоєю душею, і всією силою твоєю, і всією думкою твоєю, а ближнього твого, як себе самого ". Він відповів йому: "Ти добре відповів, роби це, і будеш жити".

Але бажаючи виправдати себе, він сказав Ісусові: "А хто мій ближній?" Тоді Ісус розповів ученому притчу про Милосердного Самарянина, та на основі цієї притчі Ісус запитав: "Хто з цих трьох, на твою думку, був ближнім тому, що потрапив розбійникам у руки?" Він відповів: "Той, хто вчинив над ним милосердя, "Ісус сказав йому: « Іди і ти роби так само".

Притча вчить, що Бог є Отцем усіх нас, і тому ми є братами один одному. Мій ближній – це мій брат. Кожен є нашим ближнім.

Знаючи, чому ми повинні служити нашим ближнім і хто є наш ближній, веде нас до наступного великого виклику, а саме, брати участь та залучати інших до участі у служінні ближньому.

Одного разу репортер однієї газети подав ексклюзивне інтерв'ю з дияволом. Репортер був особливо зацікавлений в оманливих методах, на яких диявол побудував свою репутацію. "Що є найкориснішим інструментом, який ти використовуєш у відношенні до людей?" - запитав він. Чи нечесність? Пожадливість? Ревнощі? Ні, ні, ні, - посміхнувся диявол. Наймогутніша зброя якою я володію, це – Апатія, або "мені все одно" відношення позбавить життя усіх найвищих мрій.

Якщо ви хочете, внести зміну у цей світ, у ваше життя, тоді вам необхідно створити і підтримувати позитивний настрій. Ми не можемо змінити наше минуле ... ми не можемо змінити того факту, що люди будуть діяти певним чином, ми не можемо змінити неминуче. Єдине, що ми можемо зробити, це зіграти на одній струні, яка у нас є, а нею є наше позиція.

Сьогодні ви можете бурчати про своє здоров'я, або ви можете радіти, що ви живі.

Сьогодні ви можете нарікати на те, що ваші батьки не дали вам або почуватися вдячними, за те, що вони дозволили вам народитися.

Сьогодні ви можете плакати, тому що троянди мають колючки, або святкувати, що колючки знаходяться в трояндах.

Сьогодні ви можете оплакувати брак друзів, або ви можете приступити до пошуків нових відносин.

Сьогодні перед вами, як перед скульптором, знаходиться матеріал, якому слід надати форму, і ви є той, хто знає, як це зробити.

Я вражений зміною наших позицій, які ми розвиваємо з віком. Я озираюся назад на себе у віці 32 років у ролі педагога, у 22 - як Керівника шкіл. Я б увійшов в дитячий садок і запитав у класі: "Хто може малювати?" Всі руки будуть піднесені вгору. Так, звичайно, кожен з нас може це зробити. "Що ви можете намалювати?", Я скажу: "Все що завгодно!"

"Наприклад, собаку, яка їсть пожежну машину в джунглях?" Звичайно, таку велику як Ви хочете?

Якби я запитав їх, скільки з них може співати? Всі руки будуть піднесені вгору знову. "Що ви можете заспівати?" я запитаю. Все що завгодно.

"Що робити, якщо ви не знаєте слів?" Немає проблем, ми їх видумаємо.

Якби я запитав цю групу, хто б хотів заспівати або добровільно виконати певне завдання, то більшість не піднесла б рук.

Що відбулося з цим ентузіазмом, з довірою, з вірою у те, що ми можемо зробити майже все те, що ми хочемо зробити.

Невже ми так боїмося неуспіху, або того, що інші будуть говорити, що ми більше не хочемо спробувати.

Я вважаю, що одна з причин, чому ми втратили ентузіазм, що ми надто скоро стали задоволені. Це добре, що ми є вдоволені із своєї теперішньої ситуації у житті, але ви завжди повинні мати вищу ціль, більшу мрію. Це прагнення до покращення і покращення життя інших людей, що приносить успіх? Комфорт призводить до апатії та байдужості – які є тими двома злими речами, з якими ми повинні боротися щоденно.

Емілі Дікінсон написала,

"Якби я могла не допустити, щоб одне серце не зламалося,
Я не буду жити марно;
Якщо я можу полегшити біль в одному житті,
Або зменшити його,
Чи допомогти непритомному пташеняті
Потрапити знову до свого гнізда,
Я не буду жити марно".

Ви помітили, що ніде у вірші не йдеться про вирішення світових проблем? Те, про що говориться у вірші є те, що кожен з нас особистим чином, повинен намагатися зробити світ кращим місцем.

Тепер прийшов час для Вас, щоб впоратися з проблемою, щоб зробити світ і вашу парафію кращим місцем. Я знаю, у вашій голові, ви говорите, що я є сам. Як я можу змінити ситуацію? Ви тільки - одна людина, і ви не можете робити все, але ви можете зробити щось. А те, що ви можете зробити, ви повинні робити. І те, що ви повинні зробити, по милості Божій, вам слід робити. Я прошу вас прийняти мою обіцянку і включити її у ваш план для кращого майбутнього.

Я РОБИТИМУ БІЛЬШЕ, НІЖ ПОВИНЕН – Я БРАТИМУ УЧАСТЬ

(Чи ви особисто берете участь у виконанні благодійних справ, або чи ви підтримуєте таку діяльність у парафії?)

Я РОБИТИМУ БІЛЬШЕ, НІЖ ДБАТИМУ – Я ДОПОМОЖУ

(Чи ви віддаєте свій Час, Талант і Скарби вашій парафії? Чи ви заохочуєте вашу сім'ю, особливо дітей, щоб здійснювати діла милосердя, словом та вчинком?)

Я БУДУ БІЛЬШ, НІЖ СПРАВЕДЛИВИМ – Я БУДУ ДОБРИМ

(Як ви реагуєте, коли потребуюча особа приходиться до дверей вашого будинку або, якщо ви зустрінете таку людину на вулиці?)

Я ЗРОБЛЮ БІЛЬШЕ, НІЖ НАВЧАТИМУ – Я НАДИХАТИМУ

(Навчання складається не тільки зі слів, які ми говоримо, але з нашого прикладу бути гарною людиною, яким ми можемо надихнути людей до наслідування)

Я ЗРОБЛЮ БІЛЬШ, НІЖ ДАВАТИМУ, Я СЛУЖИТИМУ

(Для нас легко є видати гроші на проект. Але краще, якщо ми віддамо наш час і працю. За словами матері Терези, "Любов не є зверхньою і не є благодійністю, у ній не йдеться про жаль, але про любов. Благодійність і любов є такі самі, бо з благодійністю ви даєте любов, тому не даруйте лише гроші, але замість цього простягніть руку.")

Я БУДУ РОБИТИ БІЛЬШЕ, НІЖ ЖИТИ- Я ЗРОСТАТИМУ

(Кожен з нас потребує часу для зростання, для кращого розуміння самих себе, і наших ближніх.

Кожен з нас повинен розуміти, яким є Божий план щодо нас.

Я РОБИТИМУ БІЛЬШЕ, НІЖ ГОВОРИТИМУ – Я ДІЯТИМУ

Чи можете ви поділитися деякими скарбами? Дайте собі тиху відповідь? Заохочувати молодь? Виявляти вашу відданість словом і ділом? Виконувати обіцянки? Знаходити час? забувати образи? Пробачити ворога? Слухати, та просити вибачення, якщо ви були неправі? Намагатися зрозуміти? Думати найперше про когось іншого? Цінувати? Бути добрими? Бути ласкавими? Посміятися трохи, сміятися трохи більше? Осуджувати самозадоволення? Висловлювати свою вдячність? Ходити до церкви? Привітати незнайомця? Потішити серце дитини? Насолоджуватися красою та чудесами Землі? І говорити про вашу любов до Бога і сім'ї?

Пам'ятайте, що слова несуть у собі потужний зміст.

YouTube - Сила слова (*відеосюжет*)

Тепер завдання полягає у тому, щоб просити вас обговорити Дияконію у вашій

парафії, у вашому особистому житті і в нашій Епархії.

У моїй парафії

- а) Що робить моя парафія, щоб допомогти потребуючим зустрітися з живим Христом у нашій спільноті?
- б) Які програми і структури я б хотів бачити у моїй парафії, щоб краще виконувати своє завдання служіння потребуючим?

У моєму особистому і родинному житті

- а) Яким чином я можу **особисто** підтримати благодійну працю у своїй парафії?
- б) Які справи ми можемо робити в нашому особистому житті і з нашими найближчими рідними, щоб допомогти потребуючим?

У нашій Епархії

- а) Які способи допомоги потребуючим випрацювала наша Епархія протягом останніх п'яти років?
- б) З нетерпінням чекаємо наступних п'яти років, щоб деякі з речей, які ми могли б зробити, як Епархія, щоб допомогти потребуючим в нашій спільноті?

На закінчення хочу сказати, що це засідання, наче моя чарівна книжка-розмальовка.

Ви прийшли сюди, не знаючи, чого очікувати.
Ми дали вам нарис того, що ви можете зробити.
Тепер до вас належить заповнити сторінки.